

РЕШЕНИЕ

№ 776

гр. София, 08.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 10.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11935** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във вр. с чл. 145 -178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на И. В. И., чрез адв. М. Б. срещу Решение № 1040-21-672/14.11.2023г. на директора на ТП на НОИ С.- град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01414449 от 31.08.2023г.г. на длъжностно лице по чл.114,ал.3 КСО в ТП НОИ-С.-град, с което на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено на лицето да възстанови добросъвестно получени парично обезщетение за бременност и раждане, парично обезщетение за отглеждане на дете до 2-годишна възраст за периода от 27.08.2020 г. до 13.10.2022г. в размер на 20 923,48 лв. - главница.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност и необоснованост на процесното решение, издадено в нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди се, че обжалваното решение е издадено без ясна фактическа обстановка, както и липсват мотиви за издаването му. Излага доводи, че не е участвала в производството по издаване на задължителни предписания, като така не е спазена разпоредбата на чл. 26,ал.1 АПК, която гарантира защитата на правата на заинтересованите лица, каквото в случая е. Нарушени са права, гарантирани в чл. 120, ал.2 от Конституцията на Република България и не може да търпи подобна "санкция" по отношение на горепосочената добросъвестно получена сума по причина неизпълнение от страна на работодателя на задълженията към осигурителния орган и

осигуреното лице. Цитира съдебна практика.

По изложените съображения отправеното до съда искане е за отмяна на оспорения административен акт и потвърденото с него разпореждане.

В съдебно заседание жалбоподателя, не се явява и не се представлява. По делото е депозирано становище от процесуалния представител на жалбоподателя адв. Б., в което е заявено, че поддържа жалбата по доводи изложени в нея. Претендира разноски по делото, съобразно представен списък.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. Б., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, не изразяват становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 60 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените и приобщени към административната преписка документи, се установява, че за И. В. И. в ТИ на НОИ - С.-град са представени Удостоверения по образец приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) с данни относно правото на парични обезщетения по болнични листове № E20201744930 за периода от 27.08.2020 г. до 10.10.2020 г. вкл., № E20201744931 за периода от 11.10.2020 г. до 12.10.2020 г. вкл., № E20201881380 за периода от 13.10.2020г. до 23.11.2020г. вкл., № E20202260159 за периода от 24.11.2020 г. до 08.01.2022г. вкл.: Удостоверение по образец приложение № 10 към чл. 9, ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение по чл. 50, ал. 1от КСО за периода от 09.01.2021 г. до 11.10.2021 г.; Удостоверение по образец приложение № 10 към чл. 9, ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение по чл. 53, ал. I от КСО за периода от 12.10.2021 г. до 08.04.2022 г. вкл.; Удостоверение по образец приложение № 10 към чл. 9, ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение по чл. 54, ал. 1 от КСО за периода от 09.04.2022 г. до 13.10.2022г. вкл.: Удостоверения по образец приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парични обезщетения по болнични листове № E20213373319 за периода от 09.04.2022 г. до 23.05.2022 г. вкл., № E20213373684 за периода от 24.05.2022 г. до 30.05.2022г. вкл., № E20221989386 за периода от 31.05.2022 г. до 11.07.2022 г. вкл.

По визираните болнични листове и по заявления - декларации за изплащане на парични обезщетения по чл. 50. ал. 1. чл. 53, ал. 1 и чл. 54, ал. 1 от КСО, и с предвид подадените от „Ню текс“ ЕАД данни по чл. 5. ал. 4 от КСО (по арг. от чл. 54к от КСО) на И. В. И. са изплатени парични обезщетения в общ размер на 20 923,48 лв.

При осъществен последващ контрол по спазване на осигурителното законодателство, и въз основа на Заповеди № ЗР-5-21-01201238/28.09.2022 г. и №

ЗР-5-21-01285428/20.01.2023 г. на директора на ТП на НОИ - С.-град, е извършена проверка по разходите на ДОО на „Ню Текс“ ЕАД, ЕИК[ЕИК].

По данни от Регистър на осигурени лица е установено, че от дружеството са подавани данни по чл.5. ал.4 от КСО за периода от месец 07/2006 г. до месец 06/2022 г.

При данни от Регистър „Приходи“ е установено, че за периода от месец 05/2012 г. до месец 06/2022 г. липсват преведени от „Ню текс“ ЕАД осигурителни вноски.

При извършена проверка в НБД „Население“ при ГД ГРАО е установено, че М. М. Г. (член на Съвета на директорите на дружеството) е починал през 2021 г.

В хода на административното производство, на основание чл. 44 - 46 от АПК, във връзка с чл. 108, ал. 2 от КСО от лицата, за които има подадени уведомления от проверяваното дружество на сключени и/ или прекратени трудови договори и подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода от 2017 г. до 2022 г., е изискано представянето на доказателства и обяснения с цел изясняване на факти и обстоятелства относно извършваната от тях трудова дейност в „Ню текс“ ЕАД. В тази връзка до жалбоподателката И. В. И. са изпратени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01202256/29.09.2022 г.

С вх. № 1012-21-1274#24/03.11.2022 г. И. В. И. е предоставила следните сведения: „В „Ню текс“ ЕАД, ЕИК по Булстат[ЕИК] съм била в трудови правоотношения от 20.11.2019 г. до 12.07.2022 г. Реално последният ми ден на извършване на реална трудова дейност в дружеството е 26.08.2020 г. (преди 2 години и 2 месеца, когато излязох за първи път в отпуск поради бременност и раждане, в който съм, и до настоящия момент), а последният ми ден в трудови правоотношения с фирмата е 11.07.2022 г. През по - голяма част от почти деветте месеца работа във фирмата съм работила дистанционно - по утвърдената в последните години система „хоум офис“. Заеманата от мен длъжност беше „експерт реклама“. Естеството на извършваната от моя страна трудова дейност беше изготвянето на рекламна стратегия за продажбите на спално бельо и др. Осъществявала съм контакти с потенциални клиенти - „Метро кеш енд кери“, „К. България“ Не съм получавала трудово възнаграждение. Г-н Л. П. обикновено ходеше в [населено място]. Доколкото ми е известно, адресът на фабриката в [населено място] беше [улица]. Трудовата книжка не ми е приключена и предадена от дружеството, тъй като съм с две малки деца-(на 2 години и на 5 месеца), силно затруднена съм с пътуванията и не съм имала физическа възможност да си уредя документите“. С писмо вх. № 1012-21-1274#34/29.12.2022 г. И. И. допълнително е предоставила копия на заповед за прекратяване на трудовото правоотношение от 12.07.2022 г.

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверката факти и обстоятелства, обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-0131179В22.02.2023 г. на контролен орган при ТП на НОИ - С.-град, е прието, че за периода от месец 10/2017 г. до месец до месец 06/2022 г. наетите в „Ню текс“ ЕАД лица (в това число и И. В. И.) не са извършвали трудова дейност в дружеството и за тях липсва основание за осигуряване по реда на КСО за съответните периоди, а декларираните данни по чл.

5. ал. 4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка.

В резултат от така установеното са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01311751/22.02.2023 г. за заличаване на подадените от „Ню текс“ ЕАД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно изброени лица, вкл. и за И. В. И. за периода от 20.11.2019 г. до 30.06.2022 г. Задължителните предписания са изпратени до адреса по седалище на дружеството и до адреса на изпълнителния директор Л. Р. П. с препоръчана пощенска пратка с обратни разписки (известие за доставяне). Писмата са върнати в цялост с отбелязване „непотърсен“. Задължителните предписания са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО, чрез поставяне на Съобщение с изх. № 4016-21-531/13.06.2023 г. на табло в административната сграда на НОИ-ТП на НОИ-С. град и не са оспорени.

След влизане в сила на Задължителни предписания № ЗД-1-21-01311751/22.02.2023 г., подадените от „Ню текс“ ЕАД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода, за който липсват доказателства за извършвана трудова дейност от назначените по трудови правоотношения лица, вкл. за жалбоподателката И. В. И. за периода от 20.11.2019 г. до 30.06.2022 г., са служебно са заличени /на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряватите се лица./

В резултат от установеното е издадено Разпореждане № РВ-3- 21-01414449/31.08.2023 г., с което е разпоредено И. В. И. да възстанови добросъвестно получени парично обезщетение за бременност и раждане, парично обезщетение за отглеждане на дете до 2-годишна възраст за периода от 27.08.2020 г. до 13.10.2022 г. в общ размер на 20 923,48 лв.

Така издаденото разпореждане било оспорено от страна на И. И. с жалба по реда на чл. 117 от КСО, като с Решение № 1040-21-672/14.11.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град приел, че Разпореждане № РВ-3-21-01414449/31.08.2023 г. на длъжностното лице по чл. 114. ал. 3 от КСО в ТП на НОИ С. – град е правилно и законосъобразно.

В хода на съдебното производство е представена справка от страна на И. И., чрез процесуалния ѝ представител адв. Б. относно периода на осигуряване.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд- София-град направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока, от лице с правен интерес от оспорване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Обжалваното решение на директора на ТП на НОИ – [населено място]-град и разпореждането са издадени от компетентни орган в рамките на материалната компетентност на органа, в установената форма, като са спазени административнопроизводствените правила, регламентирани с разпоредбите на КСО и АПК и същите съдържат фактически и правни основания.

Решението е издадено в съответствие с разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Процесното разпореждане издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО е издадено въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО, при който е установено, че жалбоподателят не е имал качеството на осигурено лице. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е. От обстоятелствената част става ясно, че контролиращият административен орган споделя изводът на издателя на административния акт за наличие на предпоставките по 114, ал. 2, т. 2 от КСО.

Относно материалната законосъобразност на оспорения административен акт съдът съобрази следното:

За да потвърди издаденото разпореждане постановено след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, за периода от 20.11.2019г. до 30.06.2022г., директорът на ТП на НОИ [населено място] е възприел доводите на длъжностното лице по ОБ и е приел за безспорно, че жалбоподателят не е имал качеството „осигурено лице“ по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение с „Ню текс“ ЕАД, съобразено с нормата на чл. 10, ал. 1 от КСО, поради което изплатеното й обезщетение се явявало недължимо платено.

Спорен по-делото е въпросът, дали недължимо получените от жалбоподателя парично обезщетение за бременност и раждане и парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода от 27.08.2020 г. до 13.10.2022 г. в размер на 20 923,48 лв. – главница са добросъвестно получавани или не, респективно дали същите подлежат на връщане, тъй като самото наличие на такива неправомерно получени суми вече е установено от влязлото в сила разпореждане.

Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 2 от КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, като в т. 2 е предвидена

хипотезата, при която след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Настоящият съдебен състав намира, че безспорно от ангажираните по делото доказателства се установява липса на упражнявана от жалбоподателя трудова дейност в полза на дружеството „Ню текс“ ЕАД през процесния период. Този факт го дисквалифицира като „осигурено лице“ по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО към релевантния момент (деня на настъпване на осигурителния риск), съответно за него не е възникнало право на обезщетение по 54а във вр. с чл. 54ж от КСО, като изплатените му такива са били недължими и са получени без основание, което е установено при извършен последващ контрол по разходите на ДОО на „Ню текс“ ЕАД.

Изложеното налага извод, че е осъществена предпоставката на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за издаване на разпореждане за възстановяване на получените от жалбоподателя суми за обезщетение за безработица за посочения период. Към момента на изплащане на обезщетенията не са били налице предпоставките за изплащането му в посочения размер. Затова е законосъобразен изводът на административния орган, че към този момент жалбоподателката не е имала правото да получи обезщетенията в посочения размер. Изплатените ѝ суми са получени без основание, което е установено при условията на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО.

Въпреки дадената възможност на жалбоподателя, в съдебното производство не са ангажирани доказателства, които да опровергават изводите на административния орган. Представената справка от страна на И. И., чрез процесуалния ѝ представител адв. Б. относно периода на осигуряване е неотносима към настоящото производство, защото касае друг времеви период.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане е законосъобразно, като издадено от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила в съответствие с материалния закон и с неговата цел.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноси. Ответникът претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер - 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 60 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. В. И., чрез адв. М. Б. срещу Решение № 1040-21-672/14.11.2023г. на директора на ТП на НОИ С.- град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01414449 от 31.08.2023г.г. на длъжностно лице по чл.114,ал.3 КСО в ТП НОИ-С.-град, с което на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено на лицето да възстанови добросъвестно получени парично обезщетение за бременност и раждане, парично обезщетение за отглеждане на дете до 2-годишна възраст за периода от 27.08.2020 г. до 13.10.2022г. в размер на 20 923,48 лв. - главница.

ОСЪЖДА И. В. И., ЕГН: [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ – С.-град разноси по делото в размер на 100 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: